

WEEK VAN DE FRANSE FILM 2011-2012

KORTE VOORSTELLING GEPROGRAMMEERDE FILMS

L'Autre Dumas

Safy Nebbou

FR 2010 – 105'

Gérard Depardieu, Benoît Poelvoorde, Dominique Blanc, Mélanie Thierry, Catherine Mouchet

➤ 3e graad

Frankrijk 1848. Alexandre Dumas is een door iedereen bewonderd schrijver. Al dertien jaar schrijven hij en zijn vaste medewerker Auguste Maquet samen succesvolle romans zoals *Les Trois Mousquetaires* en *Le Comte de Monte Cristo*. Op een dag klopt een meisje aan de deur van de hotelkamer van Maquet. Ze denkt dat hij Dumas is en roept zijn hulp in om haar vader uit de gevangenis te krijgen. Maquet wordt op haar verliefd. Hij ziet de kans schoon om voor een keer uit de schaduw van de meester te treden en hij geeft zich uit voor de grote schrijver. Wat hij niet weet is dat hij zo betrokken raakt bij een republikeins complot. Ook hierdoor komt de verhouding tussen hem en Dumas onder zware druk te staan.

De regisseur wil in zijn film niet beweren dat het eigenlijk Maquet was die alle Dumas-romans schreef, maar hij kiest ook geen partij voor Dumas. Maquet kon niet zonder de briljante invallen van Dumas, terwijl Dumas blijkbaar niet kon zonder het intensieve schrijfwerk van Maquet.

Maquet wordt ingetogen gespeeld door 'onze' Benoît Poelvoorde, en Depardieu leeft zich uit in de rol van de uitbundig levende artiest.

Les Aventures extraordinaires d'Adèle Blanc-Sec

Luc Besson

FR/BE 2010 – 107'

Louise Bourgoin, Mathieu Amalric, Gilles Lellouche, Jean-Paul Rouve, Laure de Clermont-Tonnerre

➤ 1e en 2e graad

Luc Besson, een regisseur met een voorliefde voor megaproducties met veel special effects en een hoog spektakelgehalte, verfilmde de populaire strip *Adèle Blanc-Sec* van Jacques Tardi uit de jaren 70 (in Vlaanderen bekend als *Isabelle Avondrood*, uitgegeven bij Casterman).

De film combineert twee verhalen en speelt zich af in het Parijs van de Belle Epoque, dus net voor de Eerste Wereldoorlog. De onverschrokken journaliste Adèle Blanc-Sec (een soort feministische Kuifje) gaat tot het uiterste om haar doel te bereiken. Terwijl ze in Egyptische catacomben strijd levert met een stel mummies heerst er ondertussen paniek in Parijs. Het ei van een pterodactylus, miljoenen jaren oud en bewaard in het natuurhistorisch museum, is op mysterieuze wijze opengebarsten en de vogel zaait terreur in de hoofdstad. De overkomst van Adèle Blanc-Sec is dus dringend vereist....

Les Aventures d'Adèle Blanc-Sec is cinema voor het kind in elk van ons, voor de liefhebbers van onversneden avonturenfilms of serials, de fans van Lara Croft of Indiana Jones, maar dan hier wel met een duidelijk Frans tintje.

Crime d'amour

Alain Corneau

FR 2010 – 106'

Ludivine Sagnier, Kristin Scott Thomas, Patrick Mille, Guillaume Marquet, Gérald Laroche

➤ 3e graad

In de steriele kantooruimten van een grote multinational werkt Isabelle voor Christine, een ambitieuze zakenvrouw voor wie ze een grote bewondering heeft. Zeker van haar macht over haar jonge protégée beslist Christine Isabelle mee te slepen in een pervers spelletje van verleiding en dominantie. Maar het spel loopt uit de hand...

In wat zijn laatste film zou worden keert Alain Corneau (die vorig jaar overleed en vooral bekend is van *Tous les matins du monde*) terug naar het genre waarmee hij doorbrak, namelijk de gestileerde psychologische thriller. Corneau laat zich cynisch uit over de machtsspelletjes in de bedrijfs wereld en doet dat binnen de traditie van de klassieke Franse polar. Zijn film overtuigt het meest als onduidelijkheid over de motieven en het handelen van de twee ijzige vrouwen de boventoon voert. En *Crime d'amour* boeit ook door het acteerduel tussen zijn hoofdactrices.

Des Hommes et des Dieux

Xavier Beauvois

FR 2010 – 120'

Lambert Wilson, Michael Lonsdale, Olivier Rabourdin, Philippe Laudenbach, Jacques Herlin

➤ 3^e graad

Christian is de leider van acht Franse Trappisten die leven in een klooster in de bergen buiten Algiers. De paters hebben een goede verstandhouding met de plaatselijke bevolking – overwegend moslims: zij respecteren moslimtradities, zijn belezen in de Koran en bieden medische en andere bijstand aan wie erom vraagt. Het klooster blijft een oase van rust en kalmte ook als Algerije verstrikt raakt in een burgeroorlog, waarbij moslimextremisten een bloedige campagne voeren tegen de leiders van de natie. Christian en de zijnen willen geen partij kiezen in het conflict en weigeren bescherming te bieden aan zowel de militairen als de rebellen. Zij weigeren ook het klooster te verlaten...

Xavier Beauvois liet zich voor zijn film inspireren op waar gebeurde feiten: in 1996 werden in Algerije paters ontvoerd en later vermoord. Wie er achter de slachtpartij zat is nooit opgehelderd en dat houdt de regisseur ook niet bezig.

In zijn serene, observerende stijl concentreert hij zich helemaal op de paters: hun dagelijkse rituelen, hoe ze met de bedreiging omgaan, hoe ze hun angsten onderdrukken en hoe ze samen het besluit nemen hun roeping, hun klooster en de moslimbevolking trouw te blijven.

Gainsbourg (Vie héroïque)

Joann Sfar

FR 2010 – 130'

Eric Elmosnino, Lucy Gordon, Laetitia Casta, Doug Jones, Anna Mougialis, Mylène Jampanoï, Sara Forestier

➤ 2e en 3e graad

Na Piaf, Sagan, Mesrine en Chanel krijgt nu ook dat andere Franse monstre sacré, Serge Gainsbourg (1928-91) zijn filmbiografie.

“Het is niet de waarheid van Gainsbourg die me interesseert, maar zijn leugens”, zei regisseur Joann Sfar. Zijn *Gainsbourg (Vie Héroïque)* is dus geen waarheidsgetrouwe biografische film, waarin het hele leven van de artiest de revue passeert, en zo mogelijk zijn misstappen worden verklaard. Wel

een film waarin juist de leugens of kleine onwaarheden die hij vertelde zelfs nog een beetje worden aangedikt.

Mede dankzij zijn achtergrond als striptekenaar, schiep Sfar een originele film waarin hij toont hoe Serge Gainsbourg zichzelf zag of wilde zien.

De film begint met de jonge Gainsbourg, toen hij nog Lucien Ginsburg heette (hij was van Joods-Russische afkomst). Hij groeit op in het Parijs tijdens de Duitse bezetting, leert pianospelen en moet op een dag een jodenster ophalen (waarvan hij handig een sheriffster maakt). Hij volgt les op de kunstschool, waar hij een fascinatie ontwikkelt voor vrouwelijk naakt. Na zijn jonge jaren pikt het verhaal het weer op als hij wat ouder is geworden en voor de kost piano speelt in een bar. Toevallig maakt hij kennis met Boris Vian, waarna hij langzaam bekender wordt. De vrouwen volgen zich steeds sneller na elkaar op. Juliette Greco, France Gall, Brigitte Bardot, Jane Birkin, Bambou.. Tegelijk gaat hij steeds meer roken en drinken, en raakt hij zijn greep op de werkelijkheid kwijt.

Illégal

Olivier Masset-Depasse

BE/FR/LU 2009 – 95'

Anne Coesens, Esse Lawson, Christelle Cornil, Gabriela Perez

➤ 3e graad

De tweede film van Olivier Masset-Depasse (na *Cages*) gaat over mensen zonder papieren en klaagt de onmenselijke situatie in gesloten opvangcentra aan. *Illégal* vertelt het verhaal van Tania, een Wit-Russische vrouw die met haar 13-jarige zoon illegaal in België verblijft. Het noodlot slaat toe door een identiteitscontrole. Haar zoon kan op tijd vluchten, maar Tania wordt gearresteerd en in een gesloten centrum geplaatst. De rest van de film speelt zich vooral af binnen de muren van de instelling. De regisseur bouwt de spanning op door de verbeterde strijd van Tania om haar zoon terug te kunnen zien als een thriller in beeld te brengen. "Deze mensen leven in een permanente thriller, dat wilde ik uitdrukken met dynamisch camerawerk". Olivier Masset-Depasse heeft het beruchte gesloten centrum 127bis bezocht en met de diverse betrokkenen (bewaaksters, politieagenten) gepraat. Nadat de film al in de prijzen viel op de filmfestivals van Cannes en Angoulême, werd *Illégal* ook gekozen als Belgische inzending voor de Oscars.

Potiche

François Ozon

FR 2009 – 103'

Catherine Deneuve, Gérard Depardieu, Fabrice Luchini, Karin Viard, Jérémie Renier, Judith Godrèche

➤ 2e en 3e graad

1977, een plattelandsplaatsje in Frankrijk. Suzanne is de onderdanige vrouw van de rijke industrieel Robert Pujol, die zijn parapluafabriek met ijzeren hand bestuurt. Op een dag besluiten zijn arbeiders om te gaan staken voor betere werkomstandigheden. Wanneer Robert als gevolg van de stress een hartaanval krijgt breekt de hel los. Suzanne moet gedwongen het werk van haar man overnemen met behulp van haar oude vlam en huidig vakbondsleider Maurice. Suzanne ontpopt zich tot eenieiders verbazing tot een echte zakenvrouw die veel beter dan haar man weet hoe ze de dingen moet aanpakken. Maar dan komt Robert volledig hersteld terug van vakantie en worden de zaken pas echt gecompliceerd.

Van alle films die de produktieve Ozon gedraaid heeft, staat *Potiche* het dichtst bij *8 femmes*, nog altijd zijn grootste succes. Precies als hij voor dat in glanzende kitschdecors gedraaide muzikale moordmysterie teruggreep naar een Frans toneelstuk uit de jaren zeventig, is hij voor dit blijspel over seksisme en politiek vertrokken vanuit een boulevardkomedie van Barillet & Grédy uit 1980.

La Rafle

Roselyne Bosch

FR 2010 – 115'

Mélanie Laurent, Jean Reno, Gad Elmaleh, Rebecca Marder, Raphaëlle Agogué, Anne Brochet, Sylvie Testud

➤ 1e, 2e en 3e graad

Op 16 juli 1942 arresteerde de politie van het Vichy-regime zo'n 13.000 Joden in Parijs. Een deel daarvan kwam terecht in de Vélodrome d'Hiver. Van daaruit werden ze na enkele dagen gedeporteerd naar doorvoerkampen om uiteindelijk in Auschwitz terecht te komen. Slechts 25 van hen zouden de oorlog overleven. Vooral omdat het de Franse politie zelf was die de leiding had over deze operatie, bleef het lange tijd een pijnlijke bladzijde in de Franse geschiedenis. Pas in 1995 erkende president Chirac officieel de verantwoordelijkheid van Frankrijk in deze razzia. *La Rafle* is de eerste film over deze gebeurtenis.

De film is opgebouwd uit drie episodes. Het begint met de opmaat naar de razzia, waarbij het leven in de wijk Montmartre wordt getoond. Daarna volgt de opsluiting in de Vélodrome en het laatste onderdeel is de tijd in het concentratiekamp Beaune-la-Rolande, tot aan de uiteindelijke deportatie. De makers leggen krachtig de nadruk op de persoonlijke verhalen van de oorlog, het drama dus.

La Tête en friche

Jean Becker

FR 2010 – 82'

Gérard Depardieu, Gisèle Casadesus, François-Xavier Demaison, Maurane, Patrick Bouchitey, Sophie Guillemin, Mélanie Bernier, Claire Maurier, Jean-François Stévenin

➤ 2e en 3e graad

Germain, 45 jaar en quasi analfabeet, leidt een rustig bestaan samen met zijn cafévrienden en zijn vriendin Annette. Hij telt duiven in het park en werkt in zijn moestuin achter zijn caravan die in de tuin van zijn moeder staat. Zijn moeder heeft Germain echter van kleinsaf laten voelen dat hij ongewenst was. Germain is nooit echt opgevoed geworden en heeft een onbewerkte geest. Op een dag ontmoet hij Margueritte, een oude dame en landbouwdeskundige op rust, die veel gereisd heeft en zeer belezen is. Ze woont alleen in een rusthuis en komt ook naar het park om duiven te tellen. Tussen Germain en Margueritte groeit er een warme tederheid, een kinderlijke liefde en een echte band...

Gérard Depardieu als de laaggeletterde goedzak vormt een perfect duo met zijn 96-jarige tegenspeelster Gisèle Casadesus (een actrice die haar hele leven op toneel heeft gestaan). Net als in zijn film *Dialogue avec mon jardinier* uit 2007 kijkt de regisseur hier met een nostalgische blik naar het leven op het Franse platteland.

La Tête en friche is een film zonder grote woorden, maar vol grote gevoelens.